

Temetői stílusok

Évente kétszer-háromszor szoktam Besenyőn kimenni a temetőbe szerettem sírjához. Mostanában figyeltem fel arra, hogy milyen mértékben változik a síremlékek stílusa. A már néhány évtizede lezárt alsótemetőben döntően kereszt alakúak. Anyai nagyapám, Ivánkovics József 1957-es temetésére már jól emlékszem. Első osztályos voltam akkor. A Kriston Klára nagymamám által állíttatott síremlék klasszikus kereszt alakú, amint a mellékelt kép mutatja.

Korábban is döntően ilyen formákat állíttattak. Az 1894-ben elhunyt Ivánkovics László ükapámnak és feleségének is ilyen állíttatott fiuk, Antal dédapám. Őrá is jól emlékszem, mert nagyapámmal azonos évben hunyt el 93 éves korában.

Sajnos a feliratok a képeken nem olvashatók, de nagyapám sírján közelről jól látszik, hogy nagymamám saját nevét is rávésette. Ezen gyerekként elcsodálkoztam, és azon is, hogy legalul a „Béke porai ra!” felirat olvasható. Később megtudtam a nagyon praktikus magyarázatot. Ha majd a síremléket állíttató társ is meghal, csak a hiányzó „k” betűt kell bevésni. Erre nem került sor. Nagymamám 33 évvel élte túl nagyapámat, közben az alsótemetőben már megtiltották a temetkezést, így nem kerülhetett nagyapám mellé. Ő is egyedül nyugszik, de ő a felsőtemetőben.

A képen látszik, hogy közben megváltozott a sírkövek stílusa is. Egy nagy kőtábla és erre került rá a kereszt.

Közben a korán, 1945-ben elhunyt Hannus nagymamámnak új síremléket kellett állítani, mert a régi elporladt. Amint látszik, ez átmenet a tisztán kereszt és a márványlap között. (Sajnos a sírköves hibásan, egy n-nel írta családi nevünket.)

Folytatás a 7. oldalon...